29.9.88: בהלת פוליו פושטת. מערכת־הבריאות מואשמת במחדלים חמורים.

26.10.88: הבחירות לכנסת ה־12 בשער. כל סיקרי דעת־הקהל טועים בחיזוי.

9.11.88: ניצחון של הרשימות הדתיות גורם לשני הגושים לחזר אחריהן.

23.11.88: המערך מתקפל ומוותר על ניסיונו להקים ממשלה צרה בהנהגתו.

קונה יקר,

"הצבא צועד על קיבתו," קבע נפוליון. בכך שם את הדגש על מה שקרוי בלשון הצבאית "לוגיסטיקה". אספראטגים־של־סרקלין עלולים לשכוח אמת פשוטה זו: חיילים צריכים לאכול, צבא זקוק לזרם מתמיד של אספקה. גם הצבא חנועז ביותר אינו יכול לפעול בלי זה.

חוא הדין לגבי עיתון. כדי שעיתון ימלא את תפקידו, חוא צריך לעמוד על בסיס כלכלי איתן.

בשנים האחרונות היתה צפויה סכנה גוברת וחולכת לקיומו הכלכלי של העולם הזה. גברה החופעה של ריבוי מיספר הקוראים לכל עותק. כלומר: קרוב ל־10 בני־אדם קוראים כל עותק של העולם הזה בחינם, נוסף על הקורא המקורי שרכש אותו בקיוסק או כמנוי.

בראשית חשמ"ם גברה סכנה כלכלית זו. דווקא בשעה שחדיעותיו אשר העולם הזה הסיף להן במשך שנים רבות, התאמתו לעיני כל, היתה עצם הרפעת השבועון נחונה בסכנה.

* * *

במצב זה קיבלתי, כלב כבד, החלטה קשה.

מאז שנות ה־50 היה העולם הזה בבעלות הבלעדית של עורכיו. זהו לוקסוס נדיר בעולם, המקנה לעורכי־עיתון את השליטה המוחלטת בו.

במצב הנתון, לא יכולנו עוד להרשות לעצמנו לוקסוס זה. היה צורך בהשקעה ניכרת, כדי לבסס את העיתון מחדש מבחינה כלכלית, וכדי להקנות לו את המשאבים הדרושים כדי לחדש, לשנות ולצאת לדינוג חדש.

במשך כמה חודשים חיפשנו שותף מתאים. קודם כל בארץ, וקודם כל בחוגים הקרובים לדיעות העולם הזה. אחרי שנכשלו מאמצים אלה – ועובדה זו כשלעצמה מלמדת על מצב כוחות־השלום הליברליים בישראל – נמצא שותף בדמותה של חברה אמריקאית, שבראשה עומד אריה גנגר.

שותפות זו הכשיחה את העצמאות המוחלטת של עורך העולם הזה, ושליטתו הבלבדית בכל עמודי השבועון, לחוציא ארבעה עמודים, המוקדשים מדי שבוע לפירסום דיעות אחרות.

ההסכם על כך נחתם בראשית השנה, והוא מופעל זה שישה חודשים. התיקורת והחששות, שהיו קיימים אז, הועמדו בינתיים במיבחן. כיום אפשר לקבוע באופן מוחלט שכל החששות התבדו. עצמאות המערכת הוכיחה את עצמה במיבחנים קלים וקשים, ואילו המשאבים הכלכליים החדשים איפשרו שינויים רבים, קליטת כוחות חדשים במערכת וריענון מתמיד מבחינת התוכן והצורה כאחד. כדאי לך להשוות את הגליונות של סוף השנה שעברה לגליונות האחרונים, כדי לעמוד על ההבדל.

* * *

בעוד שלושה חודשים ניכנס לעשור חדש. אתגרים חדשים יעמדו לפנינו. במאבק על קיום המדינה וביטחונה, על השלום, על הדמוקרטיה, על כבוד האדם וחרותו, על חברה ישראלית צודקת, בלי חפליות בשל מין, גזע לאום, דת ועדה – ניפגש כמו תמיד, בשורה הראשונה. נעמוד בה בעזרתך, – בלי מורא, בלי פשוא־פנים.

שלך תמיד!

23.11.88: נהגו של השר אברהם שריר טוען שנשלח להביא מזון לכלב בביתו.

21.12.88: ממשלת־האחדות־הלאומית. הליכוד שולט בכל המערכת המדינית.

12.4.89: דן בן־אמוץ גורם להתרגשות במסיבת פרידה מהחיים ומידידיו.

29.3.89: הארץ מזדעזעת כאשר נהרג הילד ברוך אורן ב־„רולטת־כביש".

5.7.89: 3 שרי־הליכוד תובעים „חישוקים" על „יוזמת־השלום של שמיר."

30.8.89: מתגלה שישראלים אימנו כיתות־מוות של אילי־הסמים בקולומביה.